Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 34 20 AUG. 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

In Engeland zijn een heleboel kostscholen. Veel meer dan hier in ons eigen landje. Naast de gewone vakken die de kinderen daar leren, wordt een groot deel van de tijd besteed aan sportbeoefening. Atletiek, zwemmen, voetbal, tennis en.... natuurlijk cricket, dè sport van Engeland.

Die scholen houden veel onderlinge wedstrijden en de jongens en meisjes trainen het hele jaar door voor de grote jaarlijkse competities. Dan wordt er hard gewerkt om de eer van de school hoog te houden. En toch.... steekt de eer van de school niet in de eerste plaats in een mooie beker of een stel medailles! Nee, waar het om gaat is: hóe heeft de school gespeeld? Zijn we sportief geweest? Hebben we fair play gebrulkt? Fair play: eerlijk spel. Sportief spel. Dáár gaat het in de eerste plaats om!

Want zij die fair play gebruiken in de sport, zullen ook fair play gebruiken bij al hun handelen. Bij hun studie, hun werk, jegens hun vrienden — vanzelf! — maar óók jegens hen die bepaald hun vrienden niet zijn!

Daarom is sport zo belangrijk: om een eerlijk en sportief mens te worden; een mens die fair play speelt, een nederlaag kan dragen en vol goede moed kan zeggen: „Pech gehad. Ik heb mijn best gedaan. Volgende keer beter!"

Sterke en lenige spieren hebben is fijn. Gebruik ze. Maar gebruik ze dan wel sportief. Gebruik geen gemene manieren of laffe kunstgrepen; vecht als man tegen man en niet met twee tegen een. Dat zie ik nog al te vaak en dan erger ik me altijd verschrikkelijk. Sportieve jongens en meisjes worden sportieve mannen en vrouwen, die de hindernissen, die ze op hun weg door het leven ontmoeten, gemakkelijk en succesvol zullen „nemen".

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en winnaressen van de prijsvraag in no. 27.

1e prijs: R. Smolders, **Haaren.**
2e prijs: Ina Aker, **Andijk.**

3e t/m 12e prijs: E. Veendorp, **Donderen**; E. Gregorowitsch, **Den Haag**; T. Homminga, **Franeker**; R. de Klerk, **Numansdorp**; W. Elsendoorn, **Amsterdam**; H. Kremers, **Volkel**; R. Moens, **Badhoevedorp**; E. Kemkers, **Sleen**; E. Moeken, **Rotterdam**; M. Riekerk, **Manokwari.**

13e t/m 22e prijs: N. Dungelmann, **Voorburg**; J. Bosch, **Wapenveld**; Jan Loevendie, **IJmuiden**; Alie Steenis, **Tiel**; H. van Hasselt, D.K.T. **Djakarta**; T. Vogelaar, **Rhoon**; Ansje Duenk, **Aalten**; G. Wijers, **Bergen op Zoom**; A. Pijnenburg, **Uithoorn**; C. v. Hengel, **Pernis.**

De oplossing van prijsvraag no. 32 luidt: **DENEMARKEN.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 34

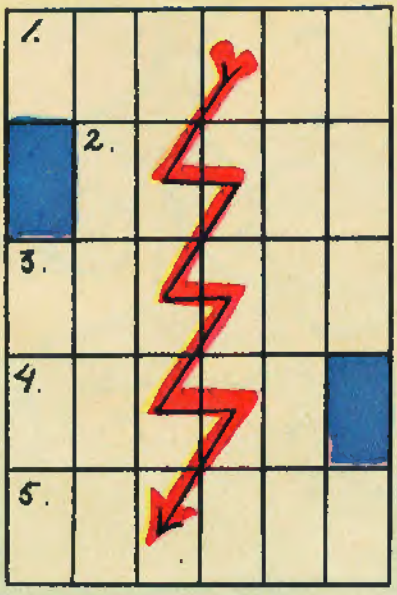

van links naar rechts invullen:
1. paarden besturen; 2. wordt gebruikt bij het soep eten; 3. het open, vrije veld; 4. grote havenstad in Noord Italië; 5. stuk rails om een trein op een ander spoor te brengen. Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen de letters in de hokjes waar de bliksemschicht van boven naar beneden doorgaat, de naam van een planeet. Schrijf die naam op een briefkaart en zend deze vóór 25 augustus, als je Nederland woont, aan: DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam en, als je in België woont aan: DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19. Vermeld duidelijk je naam en adres en zet in de linkerbovenhoek van de kaart „oplossing 34".

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Ik heb wel 'ns een beetje medelijden met de postbode, zoveel brieven moet hij iedere dag weer bij mij bezorgen, allemaal brieven van jullie. Maar hij vindt het echt niet erg, heeft hij me pas nog verteld; gaan jullie dus maar gerust door! Mijn adres is: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam; de jongens en meisjes in België kunnen schrijven aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres.

HERMAN MOENS, ANTWEKPEN. Ik vind het leuk dat je ook 'ns geschreven hebt, Herman. Iedereen kan me schrijven, wie maar wil, en natuurlijk krijg je een antwoordje van me terug, daar kun je op rekenen!

INA VAN OVEN, AMERSFOORT. Ik heb jouw groeten aan Willie Wortel en Lampje overgebracht, Ina. Ze waren er erg blij mee. Willie zelf was nog een beetje overstuur van de bootrace van twee weken geleden, waarbij hij dank zij Lampje de eerste prijs heeft gewonnen. Hij schaamt zich er nog over!

AAT van de AKKEK, MONSTEK. Fijn, hè, dat Pipo uit het televisiekastje gestapt is om in ons Vrolijk Weekblad zo'n geweldig avontuur te beleven?! Ik ben er ook maar wát trots op en iedere week kijk ik met net zoveel spanning wat er nu weer gaat gebeuren en hoe dat allemaal moet aflopen!

TINEKE WILKEN, KOSWINKEL. Dus jij zou zo graag 'ns een keertje in Duckstad willen komen, hè? Nou, dat is niet zo eenvoudig, hoor! Het heeft me heel wat moeite gekost voor ik daar toestemming voor kreeg. Wolfje vroeg me, of ik jou de hartelijke groeten wilde doen.

MAARTEN DE JONG, CAPELLE AAN DE IJSSEL. Ik heb Joost jouw beste wensen overgebracht, Maarten. „Met uw welnemen," zei hij, „wilt u jongeheer Maarten hiervoor hartelijk dank zeggen? Het heeft mij zeer ontroerd dat de jongeheer aan mij heeft willen denken!" Hoe vind je dat?

Heb ik me daar even een fout gemaakt in onze Donald Duck no. 33, zeg! Daarin staat dat de oplossing van de Grote Vakantieprijsvraag luidt: „Wees een zonnetje in huis als het buiten regent". Dat is echt niet goed. Het moet zijn: „Wees HET zonnetje in huis als het buiten regent".

WALT DISNEYS

DONALD DUCK

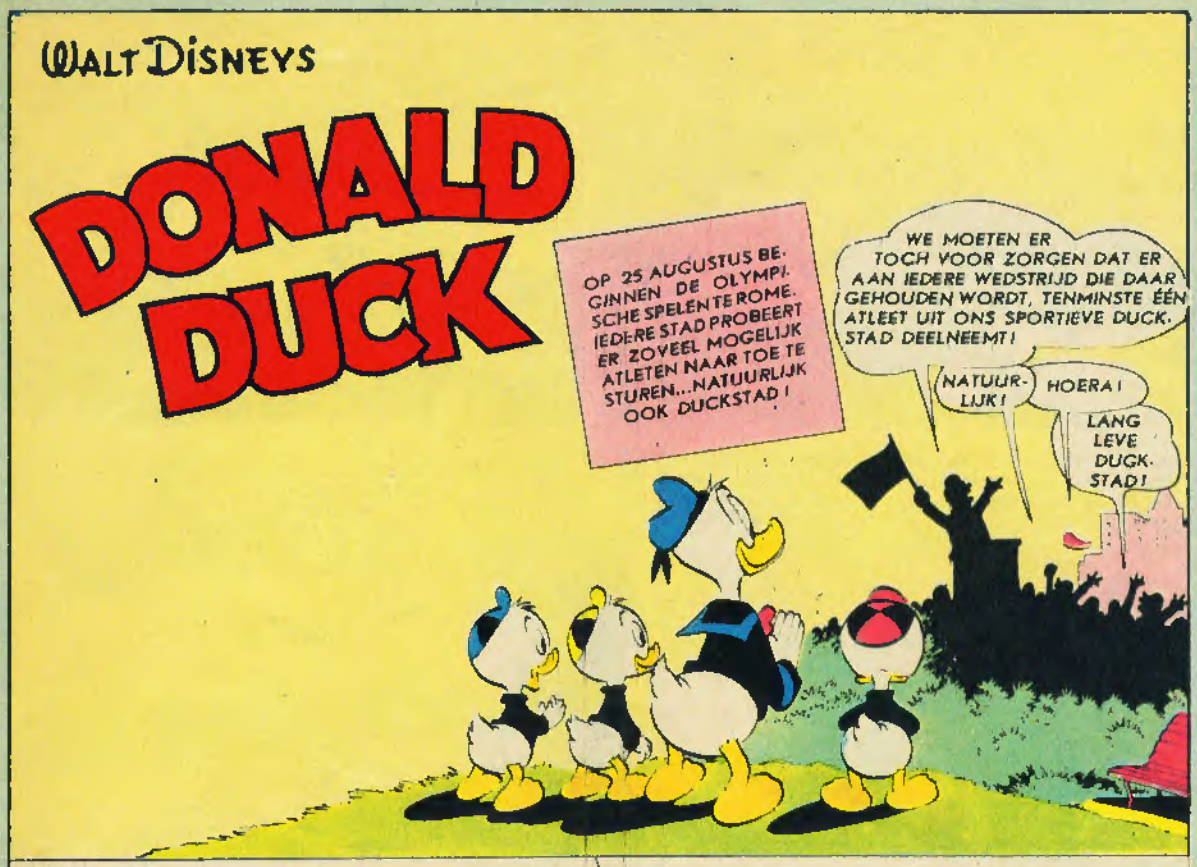

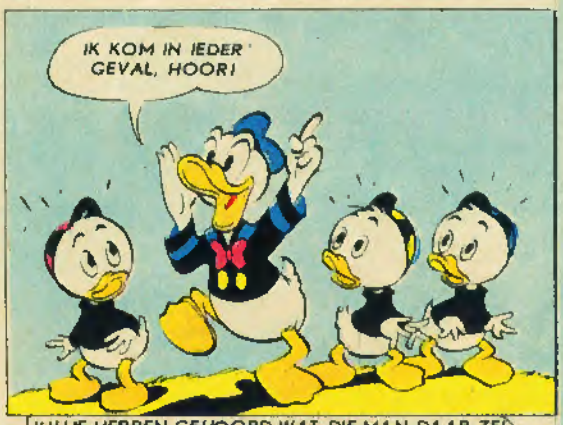

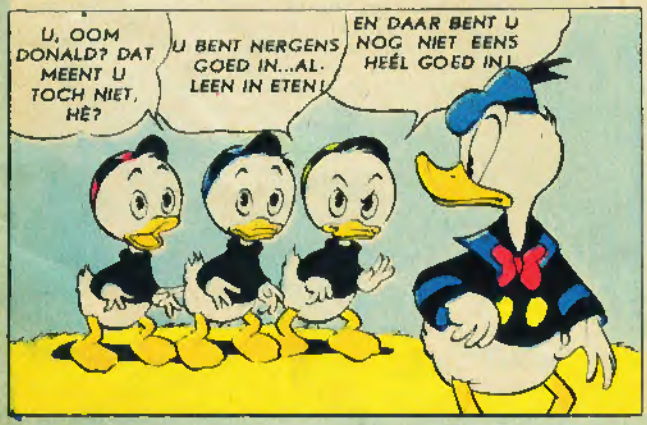

EN ZO SLECHT BEN IK OOK NIET! TOEN IK ZES JAAR WAS, HEB IK DE VIERDE PRIJS GEWONNEN BIJ HET ZAKKENLOPEN OP DE KLEUTERSCHOOL!
GOED! GA UW GANG! U ZULT ZIEN WAT ER VAN KOMT!
ALS DE VOLGENDE DAG DE ATLETEN STAAN OPGESTELD IS HET STADION HELEMAAL UITVERKOCHT.
ZEG, ZIE JIJ OOM DONALD TUSSEN DIE ATLETEN?
JA, HIJ STAAT NAAST DE LINKER KNIE VAN DE DERDE MAN VAN RECHTS.
IK HEB HIER EEN LIJST MET DE NAMEN VAN DE ATLETEN, DIE VANDAAG AAN DE VOORWEDSTRIJDEN DEELNEMEN! LATEN WE ZE BEGROETEN MET EEN DRIEVOUDIG HIEP, HIEP, HIEP, HOERA! DAARNA KUNNEN WE BEGINNEN!
VOOR DE EERSTE WEDSTRIJD, HONDERD METER HARDLOPEN, HEBBEN INGESCHREVEN DE BEKENDE DUCKSTADSE SPRINTER RUDOLF RAKET EN EEN ONBEKEND IEMAND, EEN ZEKERE DONALD DUCK!
OP DE PLAATSEN! KLAAR...
NIET WINNEN, MAAR PROBEREN, DAAR GAAT HET OM!
AF!!
BENG!
ZOEF!
LIEVE HELP! BEN IK ZO GOED? DE BEROEMDE RUDOLF RAKET LIGT NU AL METERS ACHTER!
HIER BLIJVEN, JIJ! DAT DACHT JE, HÉ? JIJ FIJN NAAR ROME EN IK MAAR THUIS BLIJVEN OM VOOR JE DUIVEN TE ZORGEN! MAAR DAT GAAT NU EENS NIET DOOR!

RUDOLF RAKET KAN HELAAS DE WEDSTRIJD NIET UITLOPEN. EÉN SPRINTER BLIJFT OVER!

22 SEKONDEN LOOPT HIJ NU AL EN HIJ IS NOG STEEDS NIET BIJ DE FINISH!

WAT IS HET WERELDRECORD OP DE HONDERD METER, KWEK?
TIEN SEKONDEN, GELOOF IK.
TIEN SEKONDEN? DIE HAD OOM DONALD ALLEEN AL NODIG OM TE STARTEN!

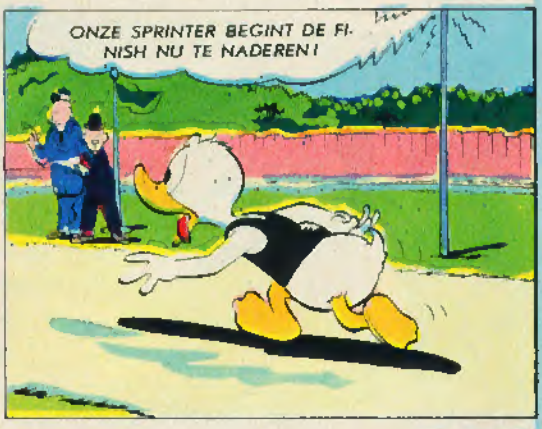
ONZE SPRINTER BEGINT DE FINISH NU TE NADEREN!

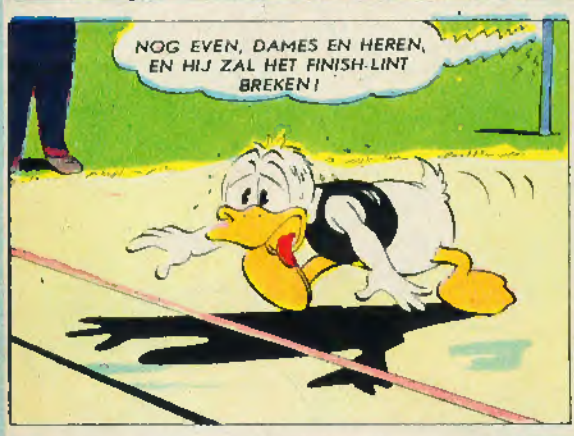
NOG EVEN, DAMES EN HEREN, EN HIJ ZAL HET FINISH-LINT BREKEN!

NEE! HIJ IS NU BIJ HET LINT, MAAR HIJ HEEFT NIET GENOEG KRACHT MEER OM HET TE BREKEN!

AAN DE HONDERD METER ZAL DUS GEEN ATLEET UIT DUCKSTAD DEELNEMEN... HEEL JAMMER!

NU KOMT DE TACHTIG METER HORDENLOOP!
DAT VIND IK ZO LEUK! ZE GLIJDEN ER GEWOON OVERHEEN!

IN DEZE WEDSTRIJD STARTEN HET GROTE OPPERHOOFD VLIEGEND KONIJN, KAMPIOEN VAN DUCKSTAD EN OMGEVING...
...EN WEER DIE ONBEKENDE KNAAP...DONALD DUCK!
OP DE PLAATSEN! KLAAR...
AF!!!
BENG!
WAT ZIJN DAT? TELEGRAM ZEGGEN DAT OP GRONDGEBIED VAN MIJN STAM BOEL VEEL GOUD GEVONDEN ZIJN? JOEHOEHOE!!
MIJ NIET NAAR ROME GAAN! MIJ NOOIT MEER ZULLEN LOPEN OOK! MIJ GROTE, RODE SPORTAUTO KOPEN GAAN!
IK BEN AL BIJNA BIJ DE EERSTE HORDE...TJONGEJONGE, WAT IS DAT DING HOOG, ZEG! ALS IK DAT HAD GEWETEN, HAD IK ME ER EERST WEL EEN BEETJE OP GEOEFEND! DAAR GAAT-IE!
IK BEN IN IEDER GEVAL HOOG GENOEG NU, ALS IK OOK MAAR VÈR GENOEG KOM!

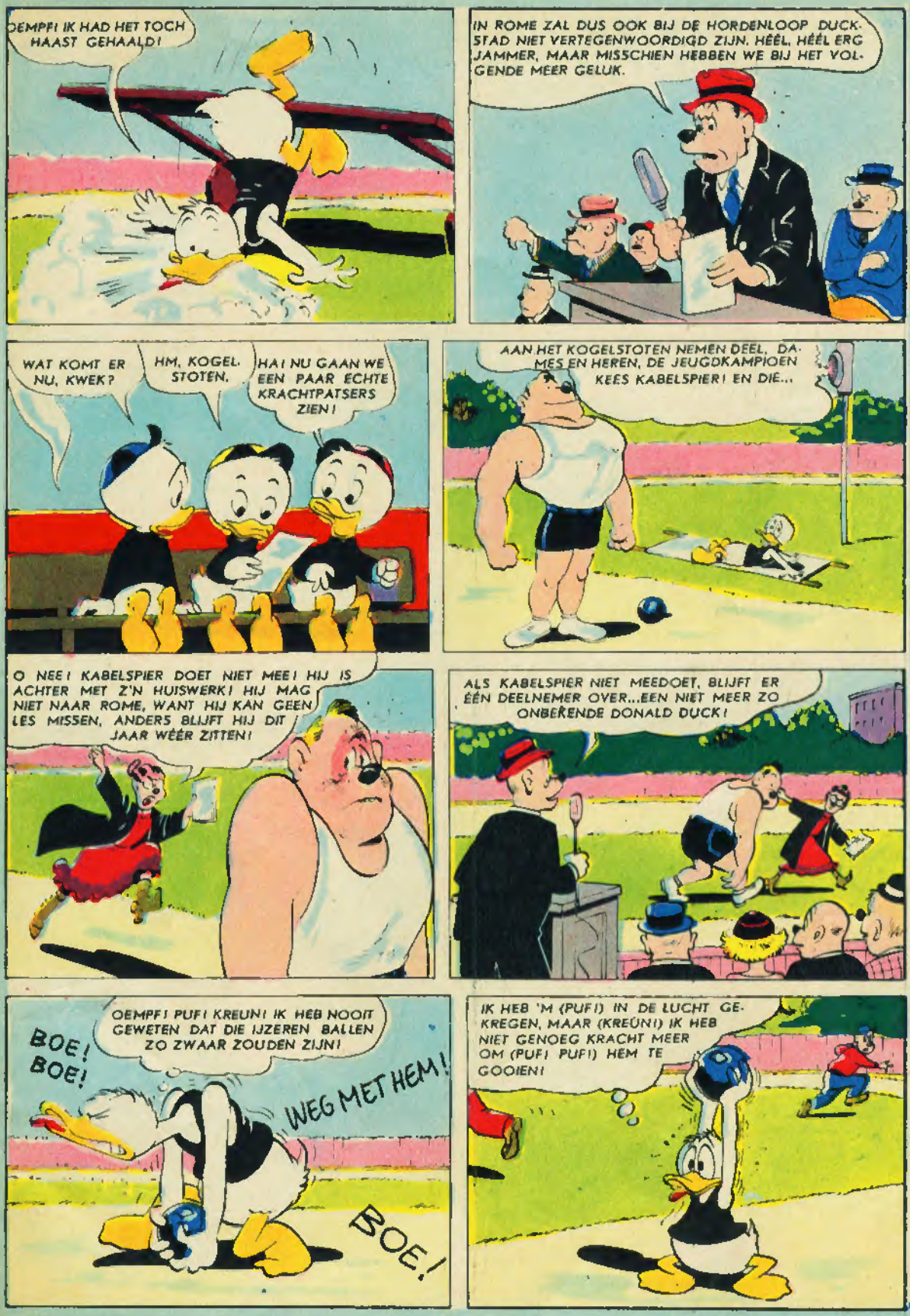
OEMPF! IK HAD HET TOCH HAAST GEHAALD!
IN ROME ZAL DUS OOK BIJ DE HORDENLOOP DUCKSTAD NIET VERTEGENWOORDIGD ZIJN. HÉÉL, HÉÉL ERG JAMMER, MAAR MISSCHIEN HEBBEN WE BIJ HET VOLGENDE MEER GELUK.
WAT KOMT ER NU, KWEK?
HM, KOGELSTOTEN.
HA! NU GAAN WE EEN PAAR ECHTE KRACHTPATSERS ZIEN!
AAN HET KOGELSTOTEN NEMEN DEEL, DAMES EN HEREN, DE JEUGDKAMPIOEN KEES KABELSPIER! EN DIE...
O NEE! KABELSPIER DOET NIET MEE! HIJ IS ACHTER MET Z'N HUISWERK! HIJ MAG NIET NAAR ROME, WANT HIJ KAN GEEN LES MISSEN, ANDERS BLIJFT HIJ DIT JAAR WÉÉR ZITTEN!
ALS KABELSPIER NIET MEEDOET, BLIJFT ER ÉÉN DEELNEMER OVER...EEN NIET MEER ZO ONBEREINDE DONALD DUCK!
BOE! BOE!
OEMPF! PUF! KREUN! IK HEB NOOIT GEWETEN DAT DIE IJZEREN BALLEN ZO ZWAAR ZOUDEN ZIJN!
WEG MET HEM!
BOE!
IK HEB 'M (PUF!) IN DE LUCHT GEKREGEN, MAAR (KREUN!) IK HEB NIET GENOEG KRACHT MEER OM (PUF! PUF!) HEM TE GOOIEN!

KONK!
MENEER DUCK HEEFT ZICHZELF ALS EEN PAAL IN DE GROND GEDREVEN! HEEL FRAAI WERK WAS DIT! WIJ WENSEN HEM VAN HARTE BETERSCHAP!
MAAR NU HEB IK GOED NIEUWS VOOR U, DAMES EN HEREN! ZOLANG FERDINAND FORSMAN NOG EEN SPEER IN Z'N HANDEN KAN HOUDEN, IS DUCKSTAD VERZEKERD VAN EEN GOUDEN MEDAILLE!
HIJ STAAT KLAAR OM Z'N SPEER TE WERPEN...HIJ NEEMT Z'N AANLOOP...JA, DAAR KOMT HIJ AAN...
HA..HA..
HATSJIE!! O GOEIE GRUTTEN! WAT STOM VAN ME! IK HAD ECHT GISTEREN-AVOND...
...METEEN DIE NATTE SCHOENEN MOETEN UIT-TREKKEN!
HAT-SJOE!
ONZE FERDINAND ZAL VOORLOPIG NIET IN STAAT ZIJN Z'N SPEER TE WERPEN, DAMES EN HEREN... JAMMER! DE VOLGENDE WERPER IS...EN DAT IS HÉÉL JAMMER...DONALD DUCK!
HATSJIE!
EINDELIJK KRIJG IK 'NS EEN LICHT DING IN M'N HANDEN!
EEN FLINKE AANLOOP EN DAN.. HA..HA... LIEVE HELP! DIE VENT HEEFT ME AANGEST... HA..
HATSJIE!

OOM DONALD WIERP DE SPEER, TERWIJL HIJ MOEST NIEZEN!
HIJ GAAT OOK DE VERKEERDE KANT OP!
JA NOU! HIJ SUIST RECHT OP DE SCHEIDSRECHTERS AF!
ZOEF!
IK VIND HET WERPEN VAN DIE DUCK NOGAL WILD!
DAT VIND IK OOK, JA!
STELT U ZICH 'NS VOOR DAT ZOIETS GEBEURT IN ROME, HEREN!
DE NU WEL BERUCHTE, MAAR NIET BEROEMDE DONALD DUCK KOMT WAT BETREFT HET SPEERWERPEN, NIET IN AANMERKING VOOR ROME, WEGENS HET IN LEVENSGEVAAR BRENGEN VAN DE HEREN SCHEIDSRECHTERS!
SMIJT DIE VENT HET STADION UIT!!
ER UIT MET HEM! DAAR HEBBEN WE ONS GELD NIET VOOR BETAALD!
BOE!
BOE!
ZE JOUWEN ALLEMAAL OOM DONALD UIT!
DAT IS NIET EERLIJK. PER SLOT VAN REKENING DOET HIJ ZIJN BEST!
EN NU, DAMES EN HEREN, HET DISKUSWERPEN! HIERAAN NEMEN DEEL DE BEROEMDE WERPER RINUS REUZEZWAAI EN.....
!
KNIK!

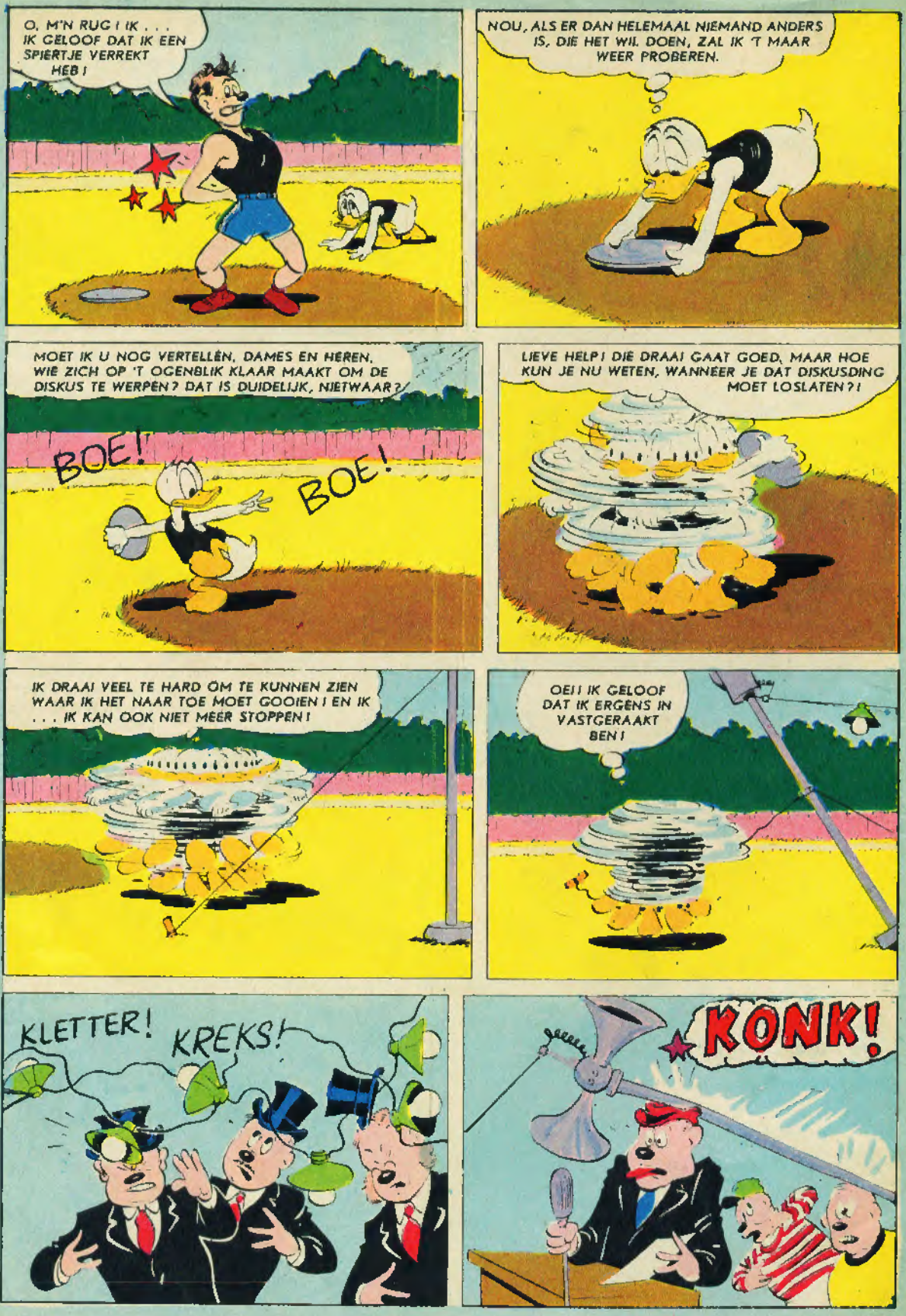
O, M'N RUG! IK . . . IK GELOOF DAT IK EEN SPIERTJE VERREKT HEB!
NOU, ALS ER DAN HELEMAAL NIEMAND ANDERS IS, DIE HET WIL DOEN, ZAL IK 'T MAAR WEER PROBEREN.
MOET IK U NOG VERTELLEN, DAMES EN HEREN, WIE ZICH OP 'T OGENBLIK KLAAR MAAKT OM DE DISKUS TE WERPEN? DAT IS DUIDELIJK, NIETWAAR?
BOE!
BOE!
LIEVE HELP! DIE DRAAI GAAT GOED, MAAR HOE KUN JE NU WETEN, WANNEER JE DAT DISKUSDING MOET LOSLATEN?!
IK DRAAI VEEL TE HARD OM TE KUNNEN ZIEN WAAR IK HET NAAR TOE MOET GOOIEN! EN IK . . . IK KAN OOK NIET MEER STOPPEN!
OEI! IK GELOOF DAT IK ERGENS IN VASTGERAAKT BEN!
KLETTER!
KREKS!
KONK!

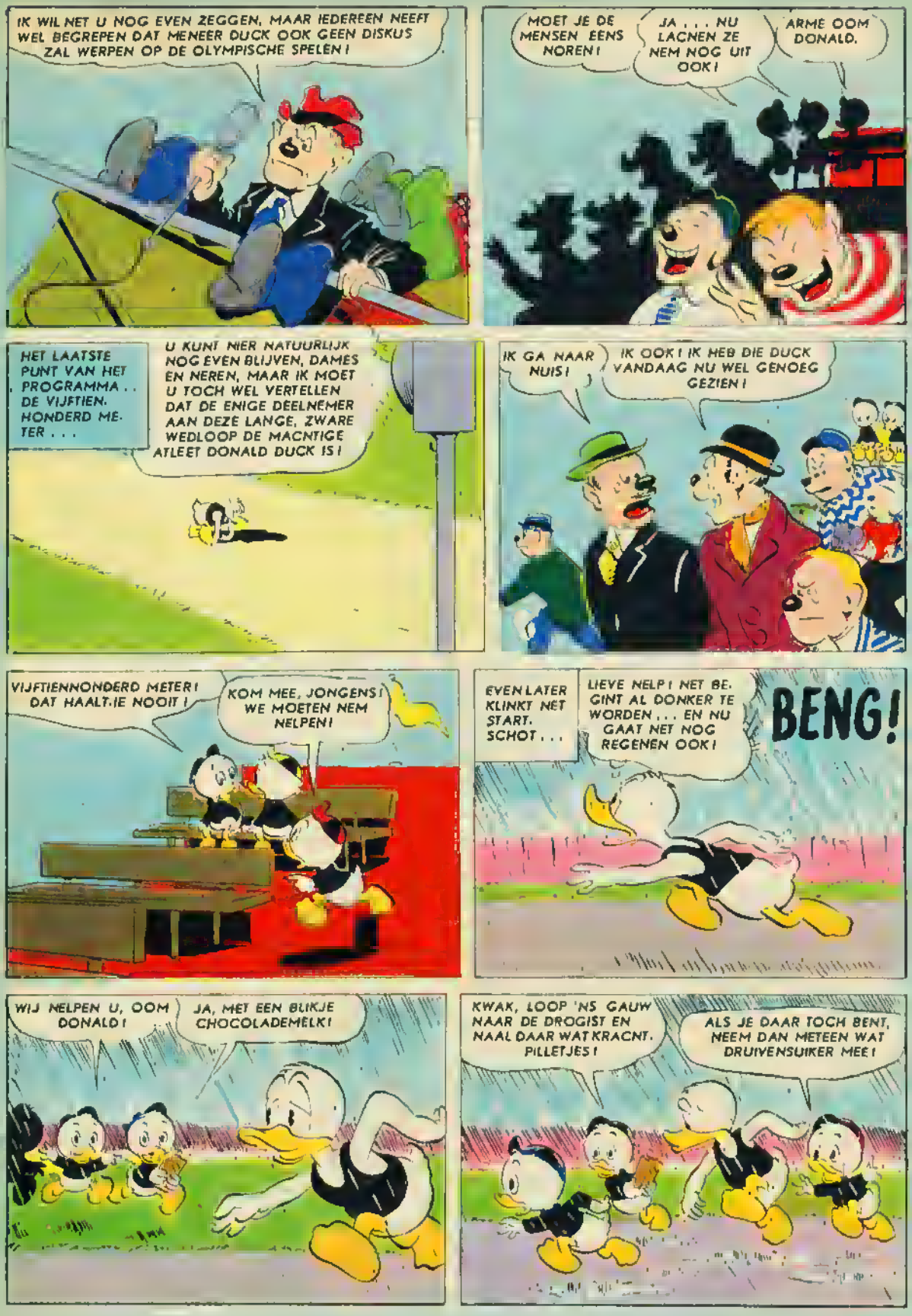
IK WIL NET U NOG EVEN ZEGGEN, MAAR IEDEREEN HEEFT WEL BEGREPEN DAT MENEER DUCK OOK GEEN DISKUS ZAL WERPEN OP DE OLYMPISCHE SPELEN!
MOET JE DE MENSEN EENS HOREN!
JA . . . NU LACHEN ZE HEM NOG UIT OOK!
ARME OOM DONALD.
HET LAATSTE PUNT VAN HET PROGRAMMA . . DE VIJFTIEN-HONDERD METER . . .
U KUNT NIER NATUURLIJK NOG EVEN BLIJVEN, DAMES EN HEREN, MAAR IK MOET U TOCH WEL VERTELLEN DAT DE ENIGE DEELNEMER AAN DEZE LANGE, ZWARE WEDLOOP DE MACHTIGE ATLEET DONALD DUCK IS!
IK GA NAAR HUIS!
IK OOK! IK HEB DIE DUCK VANDAAG NU WEL GENOEG GEZIEN!
VIJFTIENNONDERD METER! DAT HAALT-IE NOOIT!
KOM MEE, JONGENS! WE MOETEN HEM HELPEN!
EVEN LATER KLINKT HET START-SCHOT . . .
LIEVE HELP! HET BEGINT AL DONKER TE WORDEN . . . EN NU GAAT HET NOG REGENEN OOK!
BENG!
WIJ HELPEN U, OOM DONALD!
JA, MET EEN BLIKJE CHOCOLADEMELK!
KWAK, LOOP 'NS GAUW NAAR DE DROGIST EN HAAL DAAR WAT KRACHT-PILLETJES!
ALS JE DAAR TOCH BENT, NEEM DAN METEEN WAT DRUIVENSUIKER MEE!

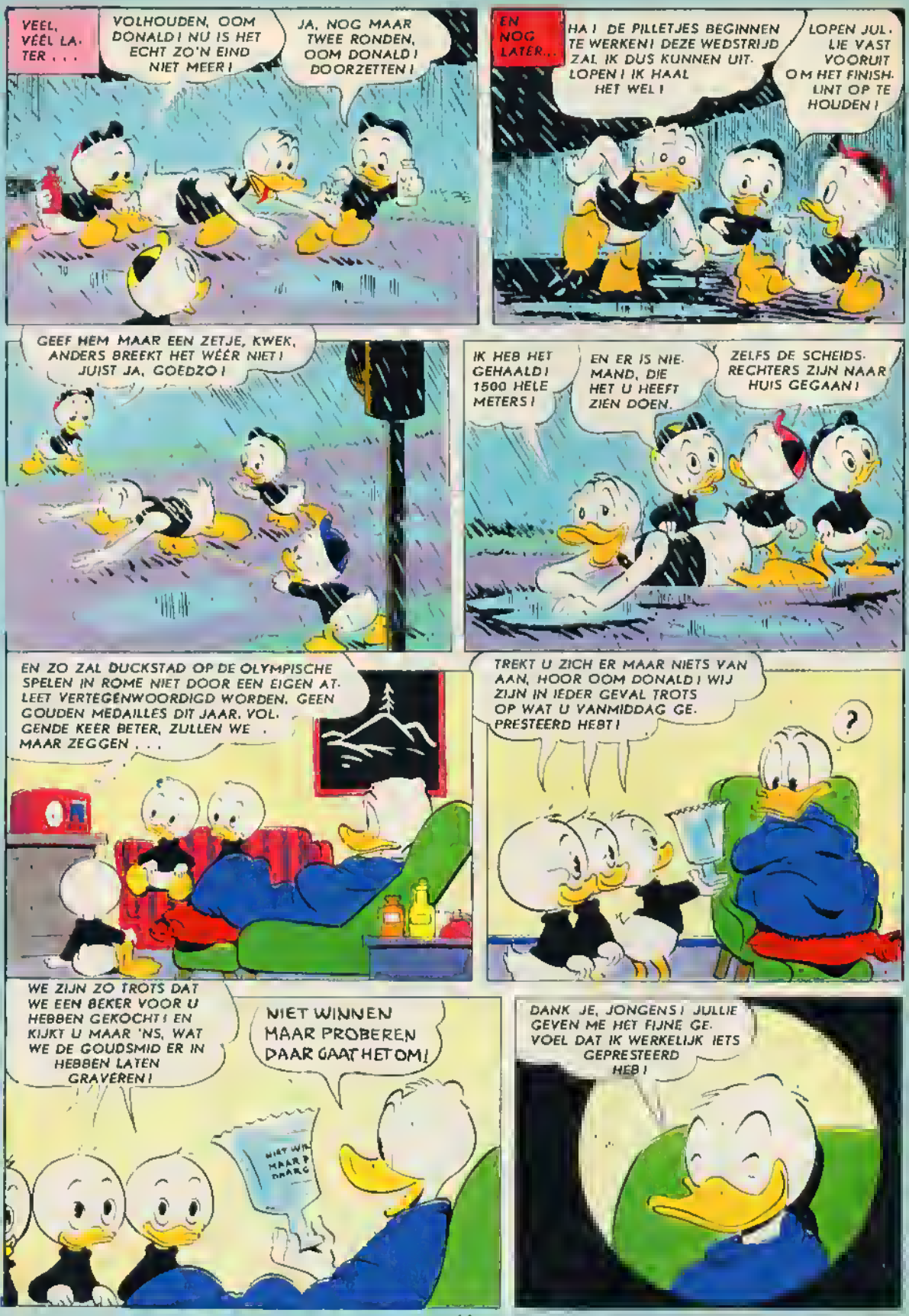
VEEL, VÉÉL LATER . . .
VOLHOUDEN, OOM DONALD! NU IS HET ECHT ZO'N EIND NIET MEER!
JA, NOG MAAR TWEE RONDEN, OOM DONALD! DOORZETTEN!
EN NOG LATER...
HA! DE PILLETJES BEGINNEN TE WERKEN! DEZE WEDSTRIJD ZAL IK DUS KUNNEN UIT-LOPEN! IK HAAL HET WEL!
LOPEN JULLIE VAST VOORUIT OM HET FINISH-LINT OP TE HOUDEN!
GEEF HEM MAAR EEN ZETJE, KWEK, ANDERS BREEKT HET WÉÉR NIET! JUIST JA, GOEDZO!
IK HEB HET GEHAALD! 1500 HELE METERS!
EN ER IS NIEMAND, DIE HET U HEEFT ZIEN DOEN.
ZELFS DE SCHEIDSRECHTERS ZIJN NAAR HUIS GEGAAN!
EN ZO ZAL DUCKSTAD OP DE OLYMPISCHE SPELEN IN ROME NIET DOOR EEN EIGEN ATLEET VERTEGENWOORDIGD WORDEN. GEEN GOUDEN MEDAILLES DIT JAAR. VOLGENDE KEER BETER, ZULLEN WE MAAR ZEGGEN . . .
TREKT U ZICH ER MAAR NIETS VAN AAN, HOOR OOM DONALD! WIJ ZIJN IN IEDER GEVAL TROTS OP WAT U VANMIDDAG GEPRESTEERD HEBT!
?
WE ZIJN ZO TROTS DAT WE EEN BEKER VOOR U HEBBEN GEKOCHT! EN KIJKT U MAAR 'NS, WAT WE DE GOUDSMID ER IN HEBBEN LATEN GRAVEREN!
NIET WINNEN MAAR PROBEREN DAAR GAAT HET OM!
DANK JE, JONGENS! JULLIE GEVEN ME HET FIJNE GEVOEL DAT IK WERKELIJK IETS GEPRESTEERD HEB!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

VOOR POSTZEGEL VERZAMELAARS

„Wat verdient nu de voorkeur: het verzamelen van gestempelde of van ongestempelde postzegels?" vroeg onlangs een beginnend verzamelaar. Hierover zijn de meningen verdeeld. Oorspronkelijk heeft men gestempelde postzegels verzameld. Later kwam men tot de ontdekking dat een album met ongebruikte zegels een buitengewoon fraaie aanblik bood en toen gingen sommigen over op „ongestempeld". Dat brengt echter met zich mee dat er heel veel zegels gekocht moeten worden. Als je begint, kun je je dus het beste bezighouden met gebruikte zegels, waarbij je er dan natuurlijk wel op moet letten dat je de licht afgestempelde zegels in je album plakt en dezelfde, die zwaar zijn afgestempeld, bij de dubbele doet. In dit verband halen we nog even het woordje „postfris" aan, dat je tegenwoordig hoe langer hoe meer tegenkomt. Een zegel is postfris als hij zo van het loket op het postkantoor komt, dus ongestempeld, geheel gaaf, zonder plakkertje en met een onbeschadigde gomlaag aan de achterzijde. Men plakt zulke zegels in met behulp van reepjes papier, die ze tegen het albumblad aandrukken.

LEEUWTJE RIJDEN

Toen een leeuwentemmer in Amerika onlangs voor een dressuurproef met een paar nieuwe leeuwen de kooi binnenging, wist één van de dieren via de tralledeur te ontsnappen. De temmer slaagde er echter in de weggelopen leeuw weer gauw te pakken te krijgen. Hij klom boven op de rug van de koning der dieren en de leeuw was hiervan zó onder de indruk, dat hij zich gewillig de kooi liet inleiden.

HOUTFIGUREN

Als je op een wandeling of fietstocht in een bos uitrust, zoek dan eens een paar stevige dode takken op, die daar altijd wel ergens op de grond liggen. Met je zakmes kun je van die takken allerlei leuke dingen maken, bijv. een paardje, een hondje, bomen, een kerkje, een kleerhanger én nog veel meer. Als je die voorwerpen thuis netjes met lakverf een kleurtje geeft, heb je er nog lang plezier van. Bekijk het plaatje maar eens; natuurlijk kun je zelf nog veel meer dingen bedenken, die van ruwe takken gemaakt kunnen worden.

HERINNERING AAN BELLO

In een bekende vakantieplaats in de duinstreek van Noord-Holland reed jaren geleden een lokaaltreintje, dat speciaal 's zomers zeer veel mensen naar het strand vervoerde.
Dit treintje, dat de bijnaam „Bello" had gekregen, reed in 1956 voor het laatst.
Intussen is er nu dus al weer geruime tijd verstreken, maar... de inwoners van de betreffende plaats en de vakantiegangers, die er 's zomers een poos verblijven, kunnen het oude vervoermiddel niet vergeten.
Daarom heeft men besloten één van de oude locomotiefjes als standbeeld midden in het dorp neer te zetten.
De Nederlandse Spoorwegen hebben het „ijzeren paardje" mooi gepoetst en keurig opgeschilderd en het zal op een voetstuk met rails er op tegen een stootblok worden geplaatst.
Als een bewijs dat men de goede, trouwe Bello nooit zal vergeten!

HOND WORDT ERELID

Een golfclub in Engeland heeft sedert een paar jaar een hond in dienst, die speciaal is afgericht om zoekgeraakte golfballen op te sporen. Eerst stond Spanny, zo heet het dier, wel een beetje vreemd tegenover dit werk, maar al spoedig kreeg hij er aardigheid in en gedurende het vorige jaar wist hij meer dan vijfhonderd ballen, die anders niet meer te vinden waren geweest, op te sporen. Naar aanleiding van dit heuglijke feit heeft de betreffende club Spanny voor de rest van zijn leven erelid van de golfclub gemaakt.

POES PER PARACHUTE

In een bepaalde streek in Indla heerst een verschrikkelijke muizenplaag. De akkers worden geheel kaal gegeten en er dringen zoveel muizen de hulzen binnen dat de mensen er niet langer in kunnen blijven wonen en moeten wegtrekken. Om deze streek van de muizen te bevrijden, is men van plan een groot aantal katten aan parachutes neer te laten. Die parachutes zijn zo gemaakt dat ze hun levende ballast onmiddellijk loslaten als zij de grond bereiken. En nu hoopt men maar dat de poezen dan zo spoedig mogelijk aan een uitgebreide muizenmaaltijd zullen beginnen.

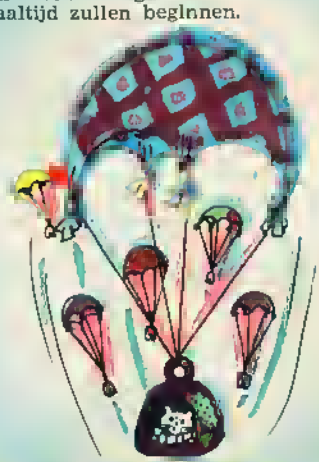

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

Klukkluk is een zwevende Indiaan geworden, omdat hij van een wonderzalf van Sjeik Ali Ben Ghali gesnoept heeft. Onder grote belangstelling stijgt hij in circus Frivola naar de nok van de tent. Op een keer gaat het verkeerd: het oude zeil kan Klukkluk niet meer houden, het scheurt en Klukkluk zweeft de lucht in. Na een wilde achtervolging slaagt Pipo er in, zijn vriend van de wijzerplaat van de torenklok te plukken en hem veilig mee naar huis te nemen....

11

DE GROTE REIS

DIE avond hebben Pipo, Mammaloe en Klukkluk nog lang zitten beraadslagen. En de plannen die ze maakten waren zo: Klukkluk zou niet terugkeren naar circus Frivola! De directeur moest maar blijven denken, dat Klukkluk voorgoed weggezweefd was, want anders zou die nare man Klukkluk terug komen halen en hem weer gaan gebruiken als extra bijzonder speciaal luchtnummer, alleen om er zelf een boel geld mee te verdienen voor zijn taartjes en roomsoezen! Het optreden van de Eerste Zwevende Vlieg-Indiaan in circus Frivola was voorgoed afgelopen! Klukkluk zou in het huis van Pipo verborgen blijven tot hij weer gewoon was, tot hij zijn gewicht terughad en weer over straat zou kunnen lopen zonder dadelijk omhoog te zweven als een losgelaten ballonnetje!

„En dat," zei Pipo, „is het allermoeilijkste punt van dit hele avontuur! Hoe wordt Klukkluk weer gewoon? Mensenkinderen, wat een denkwerk! Daar moet ik eerst eens een nachtje over slapen, hoor!" En dat deden ze....

HOERA, ik weet het!" roept Pipo de volgende morgen. „Mammaloe en Klukkluk, luister eens!"

Mammaloe laat de ontbijtpap aanbranden en Klukkluk komt slaperig uit het logéerkamertje en zweeft meteen met zijn hoofd tegen het plafond aan, waardoor hij goed wakker wordt!" Mij zijn een zeer zielige Indiaan," zucht hij, als ze hem aan zijn voeten naar beneden getrokken en aan de tafelpoot vastgelegd hebben. „Iedere morgen stappen mij uit bed met prettige gedachten van: nou zijn mij weer gewoon, nu zijn het uit met de zweverij! En dan gaat het bons-pang met dit hoofd tegen het dak en dan zijn de prettige gedachte weer geheel plat en weg! Vertel nou je plan maar, vriend Pipo, het zullen wel niet helpen, maar de bedoeling zijn goed, oef!" Pipo wrijft in zijn handen van plezier! „Het is eigenlijk doodeenvoudig," zegt hij. „Ga zelf maar na. Hoe is het gekomen, dat jij je gewicht verloor, Klukkluk?" — „Daar hoeven jij mij niet aan te herinneren, Pipo!" zegt het Indiaantje, „dat weten mij heus nog wel, mij zullen het nóóit vergeten! Maar als jij zo dom zijn, dat jij het wèl vergeten zijn, dan zullen mij het nog eenmaal herhalen: mij verloren gewicht door het eten van snoepzalf uit potje bij Sjeik

Links: De Fakir woont hier heel ver vandaan in het land Lewontal Daar gaan we naartoe! Onder: Mammaloe en Klukkluk luisteren aandachtig mee naar het telefoongesprek, maar ze begrijpen er niet veel van...

All Ben Ghali!" — „Juist!" roept Pipo. „En die Sjeik had ook nog een middeltje tegen gewicht-verlies, weet je wel, het flesje dat zijn bediende liet vallen!"
„Ja," zegt Mammaloe, „en toen zei de Sjeik: „Wat jammer, een ander flesje heb ik niet! Wat ga je nu doen, Pipo?"
Pipo loopt naar de telefoon! „Je kunt nooit weten, mensen," zegt hij, „misschien heeft de Sjeik toch nog ergens zo 'n flesje! En als hij het niet heeft, weet-ie misschien waar dat drankje te krijgen is! Ik ga hem opbellen!"
Zo gezegd, zo gedaan! Pipo moet wel eerst in een heleboel telefoonboeken zoeken en dan heeft hij eerst nog drie keer het verkeerde nummer, maar eindelijk is het raak: aan de andere kant van de lijn hoort hij de stem van Sjeik Ali Ben Ghali. „Dag meneer de Sjeik!" zegt Pipo, „hallo, u spreekt met mij, met Pipo de Clown! Ik wou u even wat vragen: heeft u nog zo'n flesje met drank tegen gewicht-verlies en als u het niet hebt, weet u dan misschien waar het te krijgen is? Nee.. oh.. jaja, zeer zeker.. oh.. zozo.. tjaja.. tutu.. 't is nietwaar!.. Oh ja, jajaja nee!" Mammaloe en Klukkluk luisteren aandachtig naar het telefoongesprek, maar ze begrijpen er nog niet veel van..! Eindelijk zegt Pipo: „Dank u wel, Sjeik!" en hij legt de telefoon neer. Hij haalt diep adem, de clown, en hij kijkt Klukkluk en Mammaloe plechtig aan. „Pipo, wat is er?" roept Mammaloe. „Wat kijk je raar? Wat heeft de Sjeik gezegd?" Pipo doet 'n stap naar voren. „Geacht publiek," zegt hij, „nu volgt de grote kunst! En jullie doen ook mee! De Sjeik heeft gezegd: de enige, die de drank heeft, die Klukkluk genezen kan, is de Fakir Kara Ben Mensil Daar moeten we dus naartoe!" — „Oh, Pipo," zegt Mammaloe, „met welke tram gaan we? Kan ik gelijk boodschappen doen in de stad?" — „Mammaloe," zegt Pipo nog plechtiger, „lief mens met je dulzend krulletjes, je begrijpt er weer geen snipperdesnap van! Kijk, het zit zo: Fakir Kara Ben Mensi woont niet hier in de stad! Nee, hij woont hier heel ver vandaan: in de Oase Os El Badje in het land Lewonia! Daar gaan we naartoe! Mammaloe, pak de koffers!!!"

ER is ontzettend veel te doen! Een reis naar het land Lewonia is niet hetzelfde als 'n dagje naar het strand, je moet erg veel meenemen! Schone kousen, twaalf zakdoeken, rollen zuurtjes voor onderweg, een vlindernetje, gesmeerde broodjes, veiligheidsspelden, het ganzebordspel, drie kopjes, vliegenvangers, krulspelden, schoensmeer en nog veel meer! Als Mammaloe op het zakatlasje ziet, dat het land Lewonia tropisch en warm is, pakt ze ook nog vlug haar parasolletje en een rol pepermunt voor een frisse mond. Pipo zit ook niet stil, hij slaat het spaarvarken stuk en bestelt kaartjes voor het vliegtuig! Dan rent hij nog even naar de schoenmaker en laat schoenen maken met driedubbeldikke ijzeren zolen! Klukkluk moet ze aantrekken en ze zijn zo zwaar, dat hij nu niet meer bij iedere stap de lucht in zweeft; het is knap verzonnen van Pipo! Petra wordt zolang weer naar tante Anouska gebracht; ze geven haar een heleboel zoenen, want het valt niet mee om je kind een hele tijd niet meer te zien, maar zaken gaan voor! Klukkluk moet gered worden! En dan..., komt de taxi, ze stappen in en rijden regelrecht naar het grote vliegveld, waar het vliegtuig al klaar staat voor het verre land Lewonia. Ze stappen er vlug in en de grote reis is begonnen! Je zult moeten toegeven, dat Pipo van aanpakken weet!!

DE directeur van circus Frivola is in een heel sombere stemming! Hij heeft vanmorgen maar vier roomsoezen gegeten, want zijn eetlust is hij door alle narigheid kwijt geraakt. „Mijn zwevende Indiaan verloren," zucht hij droevig. „Wat een tegenslag! Die domme Klukkluk heeft mij lelijk in de steek gelaten! Gewoon weggevlogen is-ie, dwars door 't dak van mijn circus. Spoorloos verdwenen.... het is om te huilen!" De directeur probeert een traan te maken, maar het lukt niet en daarom gaat hij verder met somber denken. „Nu zullen de mensen niet meer komen!" zucht hij. „Het mooiste nummer uit mijn circus is de lucht in!

Op het vliegveld staat het vliegtuig al klaar. Ze stappen er vlug in en de grote reis is begonnen naar Lewonia en de fakir met 't reddende drankje..

Nooit zal ik Klukkluk meer terug zien, wat een narigheid!" De directeur knippert met zijn ogen, maar nog steeds komt er geen traan! Hij staat op en kijkt naar buiten.... er staat geen rij mensen meer voor zijn circus om kaartjes te kopen voor de avondvoorstelling.... de straat is leeg. Alleen een taxi komt aanrijden en passeert het circus. Onverschillig kijkt de directeur naar die auto! En dan.... is die onverschilligheid in één klap verdwenen! „Dat.... dat in die auto!" roept de Dikkedeur, „dat was.. dat was Klukkluk! En Pipo! Verraad, bedrog, ze gaan er vandoor! Dat gaat zo maar niet, ze willen er met mijn beste circusnummer vandoor!!" En de directeur rent naar buiten, springt in zijn rammelauto en rijdt de taxi achterna, naar het vliegveld!! „Ik weet niet waar ze naartoe gaan!" hijgt de circusbaas, „maar ik zal ze inhalen, al is het tot aan het andere einde van de wereld!!"

Volgende week: IN HET LAND LEWONIA ...

WALT DISNEY'S
GOOFY
HA, DIE MICKEY! KUN JE ME EVEN EEN HANDJE HELPEN?
WAT ZIT ER IN DIE KIST, GOOFY?
GOOFY
O, IK HEB NOGAL WAT LAST GEHAD VAN MIEREN IN M'N HUIS EN NU HEB IK EEN MIERENSTOFZUIGER GEKOCHT, BEGRIJP JE?
IK HEB NOG NOOIT VAN ZO'N DING GEHOORD!
ZE ZEIDEN DAT DE MIEREN ER GEWOON VOOR WEGVLOGEN!
DAT WIL IK DAN TOCH WEL 'NS ZIEN!
OPZIJ MICKEY! DAAR KOMT HIJ AAN, HOOR?
KOM MAAR, ZUIGERTJE! KOM MAAR NAAR BUITEN?
EEN ZUIGER KOMT ER HEUS NIET VANZELF UIT, GOOFY!

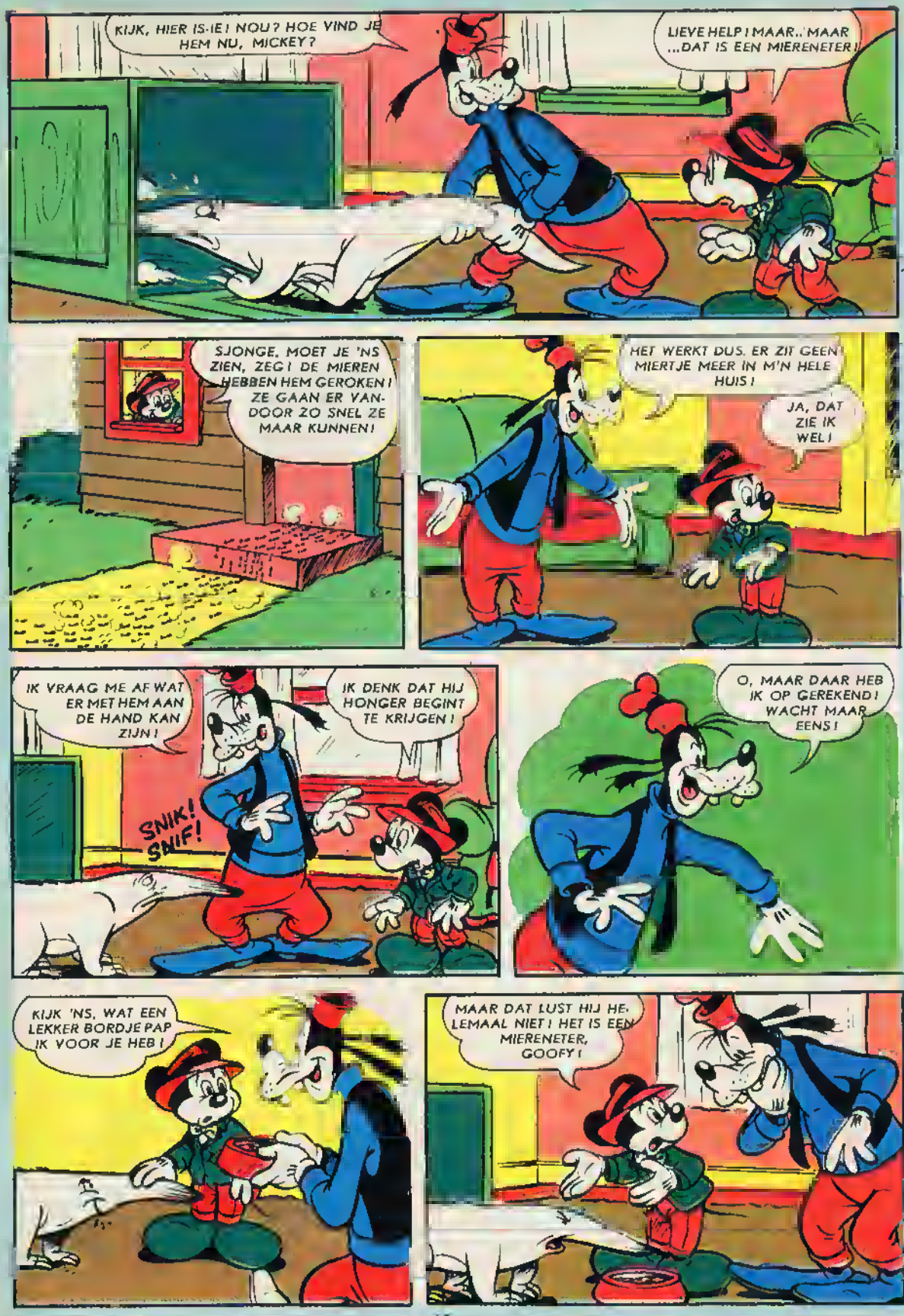
KIJK, HIER IS-IE! NOU? HOE VIND JE HEM NU, MICKEY?
LIEVE HELP! MAAR.. MAAR ...DAT IS EEN MIERENETER!
SJONGE, MOET JE 'NS ZIEN, ZEG! DE MIEREN HEBBEN HEM GEROKEN! ZE GAAN ER VANDOOR ZO SNEL ZE MAAR KUNNEN!
HET WERKT DUS. ER ZIT GEEN MIERTJE MEER IN M'N HELE HUIS!
JA, DAT ZIE IK WEL!
IK VRAAG ME AF WAT ER MET HEM AAN DE HAND KAN ZIJN!
IK DENK DAT HIJ HONGER BEGINT TE KRIJGEN!
SNIK! SNIF!
O, MAAR DAAR HEB IK OP GEREKEND! WACHT MAAR EENS!
KIJK 'NS, WAT EEN LEKKER BORDJE PAP IK VOOR JE HEB!
MAAR DAT LUST HIJ HELEMAAL NIET! HET IS EEN MIERENETER, GOOFY!

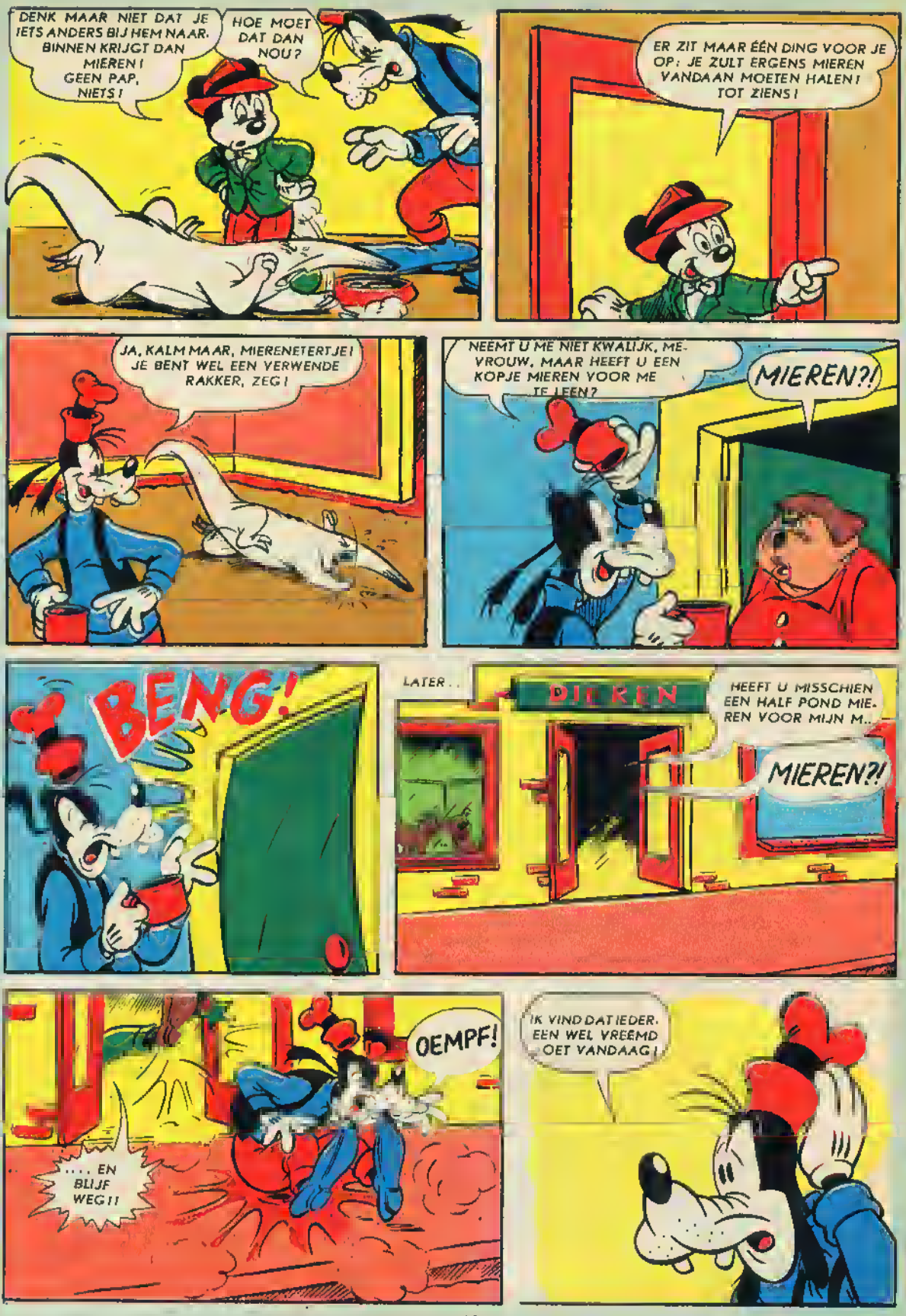
DENK MAAR NIET DAT JE IETS ANDERS BIJ HEM NAAR BINNEN KRIJGT DAN MIEREN! GEEN PAP, NIETS!
HOE MOET DAT DAN NOU?
ER ZIT MAAR ÉÉN DING VOOR JE OP: JE ZULT ERGENS MIEREN VANDAAN MOETEN HALEN! TOT ZIENS!
JA, KALM MAAR, MIERENETERTJE! JE BENT WEL EEN VERWENDE RAKKER, ZEG!
NEEMT U ME NIET KWALIJK, MEVROUW, MAAR HEEFT U EEN KOPJE MIEREN VOOR ME TE LEEN?
MIEREN?!
BENG!
LATER..
DIEREN
HEEFT U MISSCHIEN EEN HALF POND MIEREN VOOR MIJN M..
MIEREN?!
OEMPF!
.... EN BLIJF WEG!!
IK VIND DAT IEDER EEN WEL VREEMD OET VANDAAG!

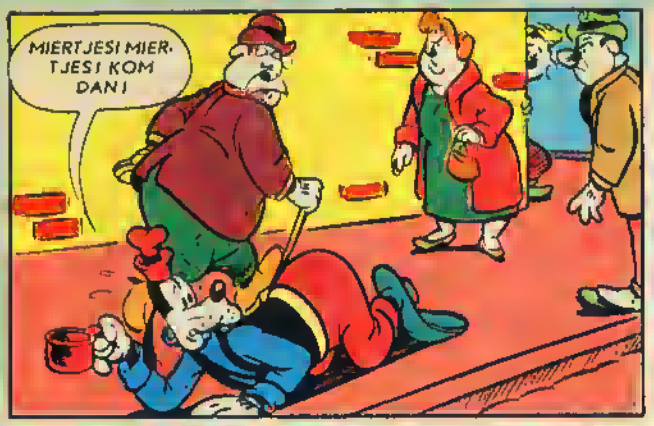
MIERTJES! MIERTJES! KOM DAN!

GRUTJES! IK KAN ER NIET ÉÉN VINDEN! WAT ZAL M'N ARM ZUIGERTJE DAT ERG VINDEN!

PROF. LOERDER HYPNOTISEUR
(SNIF!) IK KAN HET HEM MAAR BETER METEEN GAAN VERTELLEN... HÉ! WAT IS DAT OOK AL WEER?

HA! KRIJG IK ME OPEENS EEN PRACHT VAN EEN IDEE! WAT ZAL DIE WANDELENDE STOFZUIGER BLIJ ZIJN ALS HIJ DIT HOORT!

LATER...
IK MOEST MAAR 'NS EVEN GAAN KIJKEN HOE HET MET DE MIERENETER VAN GOOFY IS!
GOOFY

DAG GOOFY! HEB JE NOG ERGENS MIEREN KUNNEN VINDEN?
NEE HOOR, MAAR IK HEB ZE NU OOK NIET MEER NODIG...

IK HEB M'N MIERENETER LATEN HYPNOTISEREN MICKEY! HIJ DENKT DAT HIJ ÉÉN WIT KONIJNTJE IS... EN HET ENIGE DAT HIJ WIL ETEN IS WORTELTJES!
WORTELEN

WALT DISNEY'S
KLEINE HIAWATHA
OEF ! MIJ HEBBEN BOEL VEEL TANDPIJN ! MIJ NIET KUNNEN SLAPEN ! !
MIJ DAT VEEL JAMMER VOOR U VINDEN, VADER !
MIJ WILLEN DAT WIJ VADER VAN TANDPIJN AF KUNNEN HELPEN.
JA !
HIJ BOEL LASTIG ZIJN ALS HIJ NIET KUNNEN SLAPEN !
DAT HÉÉL ERG WAAR ZIJN !
HÉ, MIJ HEBBEN IDEE ! MISSCHIEN MEDICIJNMAN RODE VEER KUNNEN HELPEN !
JA, KOM MEE !
RODE VEER KNAP ZIJN ! HIJ GENEESKRUIDEN HEBBEN VOOR ALLES !

EN ZO...
OEF! TANDPIJN ZEER GEMAKKELIJK TE GENEZEN ZIJN, HIAWATHA.
JIJ EERST MOETEN VANGEN NACHTUIL EN JIJ DAT BEEST MOETEN ZETTEN IN WIGWAM.
EN DAN?
DAN VADER OP HOOFD MOETEN STAAN. ALS UIL DRIE KEER „OE-HOE!" DOEN... TANDPIJN WEG!
MIJ DANKEN JOU!
DAT BOEL EENVOUDIG!
MISSCHIEN! NACHTUIL MOEILIJK OVER-DAG TE VINDEN!
HIJ KRUIPEN WEG ALS ZON OP-KOMEN!
DAT WAAR ZIJN!
MAAR MIJ WETEN BOOM, WAARIN NACHT-UIL WONEN! MIJ HEM ZULLEN VANGEN!
HIJ SLAPEN... GEMAK-KELIJK TE PAKKEN!
HI! HI! HIJ BOEL VER-VERBAASD ZIJN ALS HIJ WAKKER WORDEN IN WIGWAM!
ZZZ

VADER! U OP HOOFD GAAN STAAN! HIER GENEES. UIL VOOR TANDPIJN!
UH?
HIAWATHA GELIJK HEBBEN. ALS UIL DRIE KEER DOEN „OE-HOE!"... TANDPIJN WEG ZULLEN ZIJN!
GOED, MIJ DIT PRO-BEREN.
JIJ HEM MOETEN WAK-KER MAKEN, HIAWATHA!
HIJ ZO NOOIT „OE-HOE" DOEN!
WAKKER ZIJN, UIL! JIJ M...
ZZZ
OEHOE!
OEHOE
DAT TWEE KEER ALI NU NOG ÉÉNMAAL!
UIL OP. SCHIE-TEN!
MIJ KUNNEN (KREUN!) NIET NOG VEEL LANGER (STEUN!) ZO OP HOOFD STAAN (STEUN)
MIJ DAARIETS OP WETEN... BOE!!
OEHOE!
U GENEZEN, VADER.
MIJ JOU WAT ZULLEN VERTELLEN!

TANDPIJN NU ERGER DAN OOIT!
WIJ WEER NAAR RODE VEER GAAN.
EN ZO...
VADER NOG STEEDS TANDPIJN HEBBEN!
HMMM!
MIJ DAN NU MIDDEL NUMMER TWEE VOORSCHRIJVEN!
DAT MAKEN DAT TANDPIJN VAN VADER ZULLEN OVER GAAN OP ANDERE INDIAAN! MIJ DAN OOK WAT MEER TE DOEN KRIJGEN! HI! HI! HI!
DAT LIJKEN MIJ BOEL GEMEEN...
OEF! MAAR HET ONZE PLICHT ZIJN VADER TE HELPEN, ZILVERSLANG!
JIJ GAAN IN DE BOSSEN... PLUKKEN HANDVOL MOS VAN DENNEBOMEN... DAN... BZ... BZ!
LATER...
DIT MIDDEL VREEMD ZIJN! HOPEN DAT HET WERKEN!
DAAR ZIJN MOS, ZILVERSLANG
JIJ DAT PLUKKEN... MIJ WILDE BESSEN GAAN ZOEKEN!

MIJ GELUK HEBBEN! HOEVEEL RODE VEER ZEGGEN? TWAALF OF VEERTIEN?
DERTIEN!
NU WIJ GAAN KOKEN MOS EN WILDE BESSEN EN GEVEN VADER DRANKJE!
MIJ BOEL VEEL BLIJ ZIJN DAT...
... MIJ DIT NIET HOEVEN DRINKEN!
ZO, HET NU WEL KLAAR ZIJN!
VADER, DIT VAST WEL ZULLEN HELPEN! U DRINKEN EN DAN TANDPIJN VANZELF ZULLEN GAAN NAAR ANDERE INDIAAN!
MIJ NU ZO VER ZIJN DAT MIJ ALLES WEL WILLEN PROBEREN, HIAWATHA!
SLIK!
OEGH! DIT WEL HÉÉL VIES ZIJN!
TANDPIJN WEG?
NEE!
VADER HADDEN BIJ DRINKEN TOVERWOORDEN MOETEN ZEGGEN!
HELEMAAL VERGETEN!
RODE VEER VERTELLEN DAT U MOETEN ZEGGEN „HOWIE, POWIE, GOEMBA"... DAN PAS U MOGEN DRINKEN SLOK VAN MOSBESDRANK!
NIEUW KOPJE HALEN.

HOWIE, POWIE, GOEMBA!
SLIK OEF!
TANDPIJN WEG! JULLIE FIJNE KINDE-REN!
ANDERE INDIAAN HEM HEBBEN!
JIJ KOMEN! WIJ RODE VEER MOETEN BEDANKEN!
HIJ KNAPPE MEDICIJN-MAN!
RODE VEER! RODE VEER!
HET GEWERKT HEBBEN, HOOR!
OEF! MIJ DAT HEUS WEL WETEN...
MIJ HEB-BEN ZIJN TANDPIJN GE-KREGEN!
JIJ MOE-TEN „OEHOE!" ROEPEN, DOM-ME UIL!
HIJ BETER KUNNEN GAAN NAAR ANDERE MEDICIJN-MAN
OF VIN-DEN EEN UIL, DIE BETER „OE-HOE!" DOET!

DE VIJF
EN HET GEHEIM VAN DE ZIGEUNERS

Ze ergerde zich vreselijk, als ze Henry over het erf zag lopen, fluitend en met haar handen in haar zakken.

Een nieuw verhaal van de VIJF, vol spanning en avontuur. Door ENID BLYTON, met tekeningen van TED MATHIJSEN

NU zijn we hier een week en ik heb nog niets anders gedaan dan me vervelen!" zei George. „Dat is niet waar, George," zei Annie. „Heb je soms niet genoten van de ritten die we gemaakt hebben? En ik weet zeker, dat je het heerlijk vond om allerlei karweltjes op te knappen in de stallen, als we 'ns niet gingen rijden."

„En ik zeg je, dat ik me verveeld heb — dóódverveeld!" zei George nogal heftig. „Dat zal ik toch zeker zelf wel weten? En dan die nare Henrietta — waarom moeten we haar gezelschap eigenlijk aanvaarden?" — „O, Henry!" zei Annie lachend. „Vind je het dan niet prettig dat je iemand gevonden hebt die net is als jij? Een meisje dat ook liever een jongen had willen zijn en dat probeert zich als een jongen te gedragen?"

De twee meisjes lagen bij een hooiberg boterhammen te eten. Om hen heen, in een veld, graasden talrijke paarden. Af en toe hadden ze op een van de dieren een ritje gemaakt; soms ook hielpen ze mee in de stallen om de paarden te verzorgen. Op enige afstand van de weide stond een groot, oud huis; bij de ingang van het huis stond een bord:

„Hier is de rijschool van kapiteln Johnson."

Annie en George logeerden er nu al een week, terwijl Julian en Dick met hun schoolvrienden waren gaan kamperen. Het was een idee van Annie geweest. Ze was dol op paarden en ze had van haar schoolvriendinnen gehoord, dat het zo leuk was om een vakantie door te brengen op een rijschool. Zo was ze op het idee gekomen om dat ook eens te doen.

George had eerst niet mee willen gaan. Ze had het de twee jongens kwalijk genomen dat die er zonder de meisjes op uit getrokken waren. En dan nog wel kamperen! Dat had George óók willen doen.... maar meisjes mochten niet mee met de jongens van Julians school. Dat sprak vanzelf, het was een kamp alleen voor jongens.

„Ik vind het dom van je dat je nog steeds boos bent omdat je niet mee kon gaan kamperen," zei Annie. „De jongens willen ons heus niet altijd om zich heen hebben. Wij zouden alles wat zij doen, niet mee kunnen doen."

Maar George dacht er anders over. „Wat Julian en Dick kunnen, dat kan ik ook," zei ze. „Ik kan klimmen, uren fietsen, ik kan net zo goed wandelen als zij, ik kan zwemmen — er zijn maar weinig dingen die ik niet net zo goed kan als zij."

„Dat zegt Henry ook!" zei Annie lachend. „Kijk, daar gaat ze — ze loopt zoals gewoonlijk met haar handen in haar zakken en ze fluit als een staljongen!"

George wierp een nijdige blik in de richting van Henry. Annie had er al vaak om moeten lachen dat George en Henry elkaar niet konden luchten of zien — en toch hadden ze zoveel dingen gemeen. George heette eigenlijk Georgina, maar ze luisterde alleen maar naar de naam George. Henry's naam was eigenlijk Henrietta — maar als men haar zo noemde, luisterde ze eenvoudig niet. Ze wilde Henry genoemd worden; of Harry door haar heel goede vrienden!

Ze was ongeveer even oud als George en ze had ook kort haar, maar geen krullen! „Jammer dat jouw haar

„Een telegram voor je, Georgina."

zo krult," had ze een keer medelijdend tegen George gezegd. „Het staat zo melsjesachtig, vind je niet?"

„Doe niet zo idioot," had George geantwoord. „Er zijn jongens genoeg met een krullebol."

Het vervelende was, dat Henrietta bultengewoon goed kon paardrijden en er 'n heleboel prijzen mee had gewonnen. George had het die week helemaal niet naar haar zin gehad, het overkwam haar niet vaak dat een ander meisje haar in een bepaalde tak van sport de baas was. Ze ergerde zich vreselijk, als ze Henry met grote passen over het erf zag lopen, fluitend en met haar handen in haar zakken. Annie had er wel eens om moeten lachen, vooral als de twee meisjes elkaar hardnekkig Georgina en Henrietta bleven noemen, inplaats van George en Henry. Dat betekende dat ze geen van beiden reageerden als de ander iets zei. Kapiteln Johnson, een grote dikke man die de baas was van de rijschool, werd er af en toe wanhoplg van.

„Wat is dit toch voor een onzin? Wat mankeert jullie?" riep hij op een ochtend uit, toen ze allebei met een nors gezicht aan het ontbijt zaten. „Juilie gedragen je als een stelletje dwaze schoolmeisjes!"

Toen kon Annie haar lachen niet meer inhouden. Een stelletje dwaze schoolmeisjes — nee, ongelukkiger had kapiteln Johnson zich niet kunnen uitdrukken. Annie was eigenlijk een beetje bang voor de kapitein. Hij was opvliegend en zei wat hij op z'n hart had — maar hij kon reusachtig goed met paarden omgaan en hij hield ervan om eens hartelijk te lachen.

Zijn vrouw en hij namen altijd jongens en meisjes bij zich in de vakanties — en ze lieten hen hard werken. Maar de kindern hadden het altijd geweldig naar hun zin.

„Als Henry er niet geweest was, zou je het de afgelopen week wel naar je zin gehad hebben," beweerde Annie en leunde lui achterover tegen de hoolberg. „We hebben prachtig weer gehad voor april, de paarden zijn fantastisch en ik vind de kapiteln en mevrouw Johnson leuke mensen.

„Ik wou dat de jongens hier waren," zei George. „Zij zouden dat nare spook van een Henrietta wel eens even op hun nummer zetten. Ik wou dat ik maar thuis gebleven was."

„Je hebt dit zelf gekozen," zei Annie een beetje ongeduldig. „Je had bij je vader en moeder op Klrlin kunnen blijven — maar je wilde liever met mij mee gaan, tot de jongens terug kwamen van hun kampeertocht. Je moet niet steeds zitten te zeuren als alles niet precies zo gaat als jij 't wilt — daarmee bederf je mijn plezier ook."

„Het spijt me," zei George, „ik weet dat Ik een draak ben.... maar Ik mis de jongens. We kunnen alleen maar bij ze zijn in de vakantles en het is zo vreemd, dat zij er nu niet zijn. Maar als je dat tot troost kan zijn, dan kan Ik je vertellen, dat er toch nog lets ts waarmee ik blij ben...."

„En ik zeg je, dat ik me verveeld heb — dóód verveeld!" zet George nogal heftig.

„Je hoeft 't me niet te vertellen, Ik weet wat het is," zei Annie lachend. „Je bent blij, dat Timmy niets met Henry te maken wil hebben."

„Met Henrietta, bedoel je," verbeterde George. Ze grijnsde. „Ja, die goele ouwe Timmy is tenminste verstandig. Hij kan haar eenvoudig niet uitstaan. Kom, Timmy! Laat die konijneholen nu eens even met rust en ga bij ons liggen. Je hebt vanmorgen, toen we er met de paarden op uit trokken, uren gelopen, en nu heb je je snuit al wel in honderd konijneholen gestoken. Je moet je maar eens een poosje rustig houden."

Met tegenzin keerde Timmy het konijnehol, dat hij aan het besnuffelen was de rug toe en plofte neer naast Annie en George. Hij gaf George een lik en ze streelde hem.

„We zeiden net tegen elkaar, Timmy, dat je zo verstandig bent en dat je er eenvoudig niet aan denkt vriendschap te sluiten met dat spook van een Henrietta," zei George. Ze zweeg opeens toen Annie haar aanstootte. Een schaduw viel over hen; iemand was om de hooiberg heen komen lopen. Het was Henrietta. De twee meisjes konden aan haar gezicht zien, dat ze de opmerking gehoord had. Ze had 'n groene envelop in de hand.

„Een telegram voor je, Georgina," zei ze overdreven beleefd. „Ik zal het je maar even brengen, dacht ik, het is misschien belangrijk."

Ze scheurde het telegram open en gaf een schreeuw.

„O, dank je wel, Henrietta," zei George, nam het telegram aan en scheurde het open. Toen ze het gelezen had, kreunde ze.

„Hier," zei ze tegen Annie en gaf het haar. „Van moeder." — „Blijf alsjeblieft nog een weekje weg," las Annie. „Je vader voelt zich niet goed. Groeten. Moeder."

„O, wat een pech!" zei George. „Ik had gedacht, dat we over 'n paar dagen naar huis zouden gaan en dat we de jongens in Klrrin zouden treffen."

„We zouden naar mijn huis kunnen gaan," zei Annie. „Dat wil zeggen, als je het niet erg vindt dat de boel 'n beetje op stelten staat, want ze zijn op het ogenblik aan het behangen." — „Nee, ik weet dat jij liever hier blijft," zei George. „Nu zullen we het nog een week zonder de jongens moeten stellen. Zij blijven natuurlijk in hun kamp!"

Kapitein Johnson zei, dat de twee meisjes natuurlijk konden blijven. Misschien zouden ze zich een beetje moeten behelpen met slapen, als er nog meer kinderen kwamen, maar dat zouden ze vast niet erg vinden.

„Nee, helemaal niet," zei George. „We vinden het juist leuk, Annie en Ik, om op ons zelf aangewezen te zijn. We hebben Timmy toch bij ons! Als we af en toe maar een beetje mogen helpen in de stallen en hier kunnen eten, dan zullen we met plezier in 'n tent gaan slapen."

„Jammer voor je, Georgina!" zei Henry, die het gesprek gevolgd had. „Ik heb wel gemerkt, dat je je tot nu toe verschrikkelijk verveeld hebt. Het is jammer, dat je eigenlijk niets om paarden geeft. Het is ook...."

„Hou je mond," zei George ruw en liep de kamer uit. Kapitein Johnson keek boos naar Henrietta, die met haar handen in de zakken voor het raam stond.

„Waarom kunnen jullie je niet een beetje beheersen!" zei hij. „O, meisjes! Ze willen altijd jongens na-apen.

Hij zweeg toen een kleine jongen kwam binnen hollen.

Neem 'ns een voorbeeld aan Annie, dat is tenminste een echt meisje! Jij verdient een draal om je oren. Heb je stro naar de stal gebracht?"

„Ja," zei Henrietta zonder zich om te draaien.

„Ja, mijnheer," zei kapitein Johnson. „Als je je als jongen wilt gedragen, wees dan ook een beleefde jongen en spreek met twee woorden tegen me. Of nog beter, noem me kapitein, zoals de anderen ook doen. Het is...." Hij zweeg, toen een kleine jongen naar binnen kwam hollen. „Mijnheer! Er staat een kleine zigeuner buiten. Hij zegt, dat u hem moet helpen, het paard heeft iets aan z'n been."

„Weer een van die zigeuners!" zei kapitein Johnson. „Ja goed, ik kom." Hij ging naar buiten en Annie liep met hem mee, want ze voelde er niets voor bij Henrietta te blijven. George stond buiten met een klein, vuil jongetje te praten; het joch hield een schimmel aan de teugel, het dier zag er verwaarloosd uit.

„Wat heb je met dat paard uitgevoerd?" vroeg kapitein Johnson en keek naar het voorbeen van het dier. „Je zult hem hier moeten laten dan kan ik hem verzorgen."

„Nee, dat kan niet, mijnheer," zei de jongen. „We moeten weer naar de Geheimzinnige Heide."

„Het zal wel moeten," zei de kapitein. „Dat paard kan niet lopen. Jullie woonwagen kan echt niet met de andere meegaan, jong, dit paard mag niet trekken. Ik zal je vader de politie op z'n dak sturen, als hij dit paard laat werken voor het helemaal genezen is."

„Nee, nee, dat moet u niet doen!" zei de jongen. „Maar vader heeft gezegd, dat we morgen verder móéten!"

„Waarom heeft dat zo'n haast?" zei de kapitein. „Kunnen jullie niet een paar dagen wachten? De Geheimzinnige Heide is er over een paar dagen ook nog wel."

„Ik zal het paard hier laten," zei de jongen en streelde de neus van de schimmel. Het was duidelijk dat hij van het lelijke paardje hield. „Mijn vader zal wel boos zijn — nu moeten de anderen maar zonder ons vertrekken."

„Breng het paard naar de stal," zei kapitein Johnson tegen George en Annie. Ik kom straks naar hem kijken." De meisjes namen het paard bij de teugel en brachten hem naar de stal. „De Geheimzinnige Heide," zei George. „Wat een rare naam! Dat zou net iets voor de jongens zijn." Toen ze de deur achter het zigeunerpaardje gesloten hadden, gingen ze terug naar het huis. Willlam, de jongen die was komen vertellen dat er een zigeunerjongen met een paard buiten stond, schreeuwde: „George, Annie! Er is nòg een telegram voor jullie gekomen!"

De twee meisjes zetten het onmiddellijk op een lopen.

„O, misschien is vader wel beter geworden en mogen we toch nog naar huis," zei George. „Misschien zijn de jongens er al!" Ze scheurde het telegram open en gaf zo'n harde schreeuw, dat Annie van schrik bijna een meter omhoog sprong.

„Annie, Annie! Kijk eens! Ze komen hierheen!" Annie griste haar het telegram uit haar handen en las het.

„Komen morgen bij jullie. Als er geen plaats is, kamperen wij buiten. Hopen dat jullie een fijn avontuurtje voor ons klaar hebben staan! Julian en Dick."

„Ze komen! Ze komen!" riep Annie en ze was net zo blij als George. „Nu zal het leuk worden!"

Als de Vijf bij elkaar zijn gebeuren er altijd vreemde dingen in hun buurt! Lees daar de volgende week maar over!

Dit verhaal zal onder dezelfde titel in boekvorm verschijnen bij H. J. W. Becht's Uitgevers Mij N.V. — Amsterdam.

TOM POES EN DE WROKWERKER

HET GEINPOEDER VAN DE WROKWERKER HAD VAN DE ERNSTIGE PRINS EEN ONDEUGEND VENTJE GEMAAKT. TOEN IEDEREEN ECHTER LACHTE OM DE STREKEN VAN DE PRINS, WAS DE WROKWERKER HEEL TELEURGESTELD, WANT HIJ HAD JUIST IEDEREEN TOT WANHOOP WILLEN BRENGEN. EN NU WILDE DE PRINS OOK HEM AAN HET LACHEN MAKEN, NOG WEL MET ZIJN EIGEN TOVERMIDDELEN.

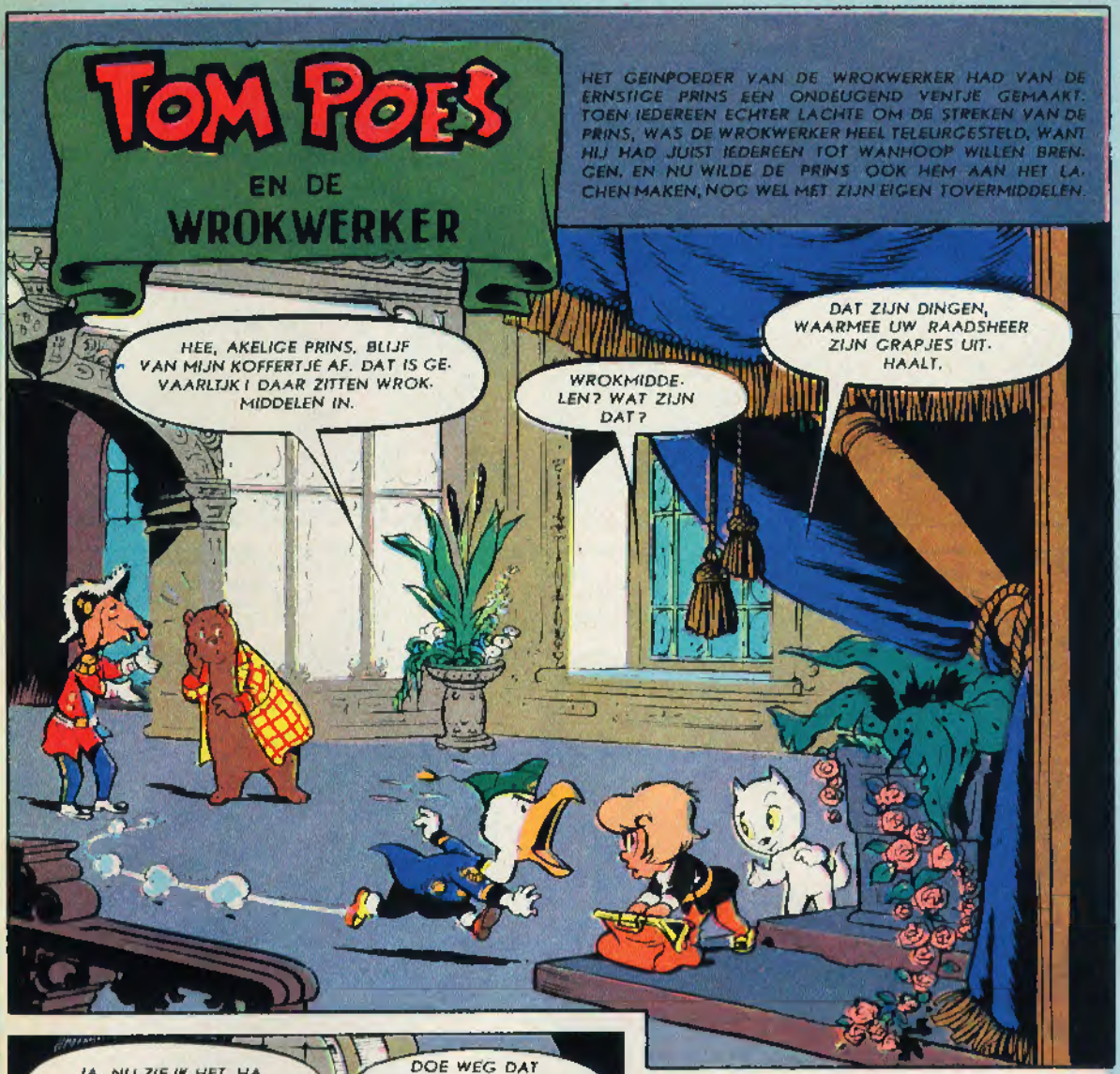

IN DEZE STROOI. ER ZIT ZEKER NIES. POEDER.
NEE... ALLE HEKSEN EN BEZEMSTELEN! DAT IS PECHPULVER! NU WACHTEN ME NIETS DAN RAMPEN EN ONGELUKKEN!
HM.., DE GRAPJES UIT DAT KOFFERTJE VALLEN ME EEN BEETJE TEGEN. NOGAL FLAUW, VIND IK!
WACHT U MAAR EVEN AF. DIE VERRASSING MOET NOG KOMEN, DENK IK.
DAAR HEB JE HET AL! DAT KOMT...
... VAN HET WROKWATER!
JOUW SCHULD, GEMENE PRINS! BLIJF DAN OOK VAN MIJN WROKMIDDELEN AF?
MAAR IK ZAL ZORGEN DAT JE ER NIET MEER AAN KUNT KOMEN!
WEL, IK MOET ZEGGEN DIT GRAPJE HEEFT INDERDAAD EEN VERRASSEND EN KOMISCH EFFECT.
DE WROKWERKER RENDE NAAR ZIJN TOVERKOFFERTJE. HELAAS, HIJ STRUIKELDE OVER ZIJN SNELGROEIENDE BAARD.
EN STRAKS GAAT DAT PECHPULVER...

... NATUUR-LIJK OOK...

...WERKEN WAUW..

RAZEND VAN WOEDE GREEP DE WROKWERKER HET KOFFERTJE EN.....

IN HET VUUR ERMEE! DIE WROKMIDDELEN HEBBEN MIJ NIETS DAN TELEURSTELLING EN ELLENDE GEBRACHT!

HET KOFFERTJE VATTE VLAM EN KNALLEND EN SPETTEREND VERBRANDDEN DE TOVERMIDDELEN.

OOOOH... I WAT EEN PRACHTIG VUURWERK!

JA NOBELE PRINS, HET IS BIJZONDER FRAAI!

BRAVE RAADSHEER. GE ZIJT EEN ZEER GROOT KUNSTENAAR. WIJ ZIJN U HEEL DANKBAAR...

DAT WIL IK NIET, STOMME GRAAF! IK WIL GEEN DANKBAARHEID!

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

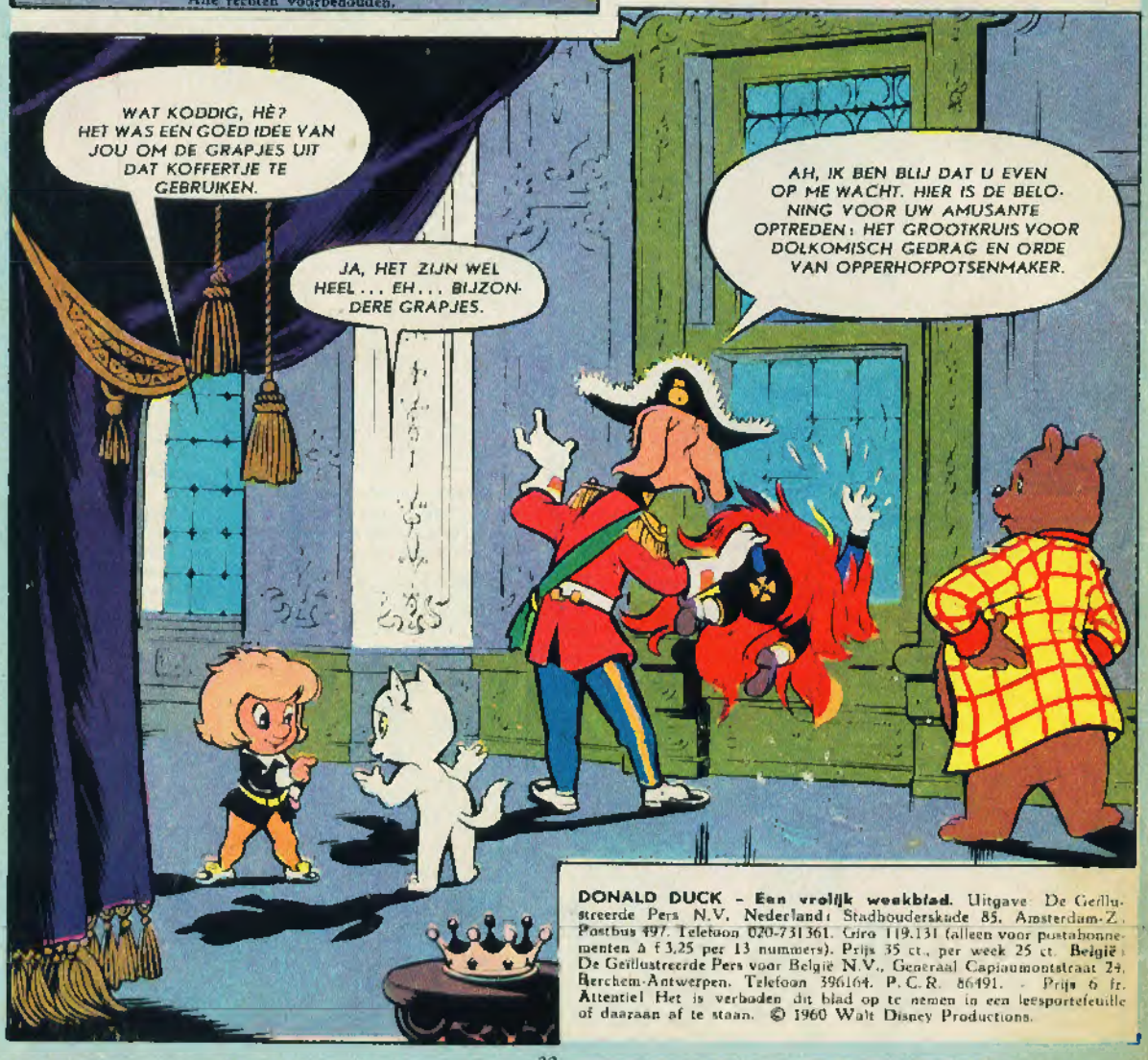

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 29, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.